

ՔԱՐՈՁԽՈՍԱԿԱՆ

Տ. ՄԱՐԿՈՍ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՁԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ ՍԱՐԿԱՎԱԳԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ԸՆԹԱՅՔՈՒՄ (3 հունիսի 2007 թ.)

«Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն»:

«Զի լուծ իմ քաղցր է, եւ բեռն իմ փոքրոգի»:
(Մատթ. ԺԱ 30)

Միրելի հավատացյալներ,

Այսօր Մայր Տաճարի Ավագ Խորանին կատարվեց մի իրադարձություն հընթացս Սուրբ Պատարագի, որը նման չէ ամեն օրվա և կամ ամեն շաբաթ չի կրկնվում: Միրելիներ, մեր Եկեղեցին պտղաբերեց Սուրբ Սեղանի ևս ութ սարկավազ սպասավորներ, և ակամայից հիշեցի Տիրոջ այն խոսքերը, թե «Իմ լուծը քաղցր է և բեռը շատ թեթև»: Սակայն որքան էլ քաղցր է և թեթև, լուծը մնում է լուծ, և պետք է արժանապատվությամբ և ամենայն պատասխանատվությամբ կրել այն: Միրելիներ, նախ մեկ անգամ ևս մեր մտքերի մեջ արթնացնենք և թարմացնենք այն գաղափարը, թե ինչ է նշանակում ծառայել, և ինչ է նշանակում կատարել սարկավազական պաշտոն:

Քրիստոսի Համբարձումից հետո աշակերտները, քրիստոնյաները, հավատավոր ժողովուրդը հավաքվում էին և ամեն անգամ աղոթքից հետո սիրո սեղան էին նստում, որոնց սպասավորության համար ընտրվեցին սարկավագներ: Եվ հետագայում է, որ ձևավորվեց աղոթքի կանոնավոր ընթացքը, Ս. Պատարագի ընթացքը, և այդ սպասավորները ազապեի՝ սիրո ճաշերի սեղաններից դարձան Սուրբ Սեղանի սպասավորներ: Մեծ պատասխանատվություն և մեծ շնորհ՝ տրված Տիրոջ կողմից:

Միրելիներ, այս պահին բոլորիս համար էլ ուրախության առիթ է, բոլորիս համար էլ մխիթարության ևս մեկ առիթ, և դիմելով ձեզ՝ կիսնդրեի բոլորիդ աղոթքները մեր նորընծա սարկավագների՝ խորանի սպասավորների համար, որովհետև ձեզ պետք է այս Սուրբ Խորանից մատուցեն Սուրբգրային ընթերցումները, Հաղորդության պատրաստմանն օգտակար լինեն և ձեզ Տիրոջ կենդանի ու կենդանարար Արյունն ու Մարմինը մոտեցնեն:

Միրելիներ, այս առիթով ես ցանկանում եմ այսօր իմ որդիական խոնարհումը և շնորհավորանքները ուղղել Հայոց Հայրապետին, ով մեզանից երևի առավել ուրախ է այս և նման առիթներով, որովհետև Վեհափառի տեսիլքն է, ընթացքն է, որ մեր Եկեղեցին լրացնի այն մեծ բացը, որ առաջ է եկել նախորդ մի քանի տասնամյակների

ընթացքում՝ դաշտ, որին կոչված են սպասավորելու, հերկելու և պտուղները հավաքելու մեր սարկավազ եղբայրները: Անդաստանն այդ շատ մեծ է և դեռևս հերկված չէ, և մենք մաղթում ենք իրենց կորով ու եռանդ, քանի որ այդ դաշտի մեջ իրենց արյան սերմերը քրիստոնեության ծլարձակման արմատավորման և պտղաբերության համար հեղեցին բազում սարկավազներ՝ սպասավորության օրինակ ունենալով առաջին սարկավազ Սուրբ Ստեփաննոսին: Նա չնշանավորվեց իր գեղեցիկ երգեցողությամբ, պատմության մեջ չմնաց, Քրիստոսի Եկեղեցու պատմության մեջ չմնաց իր ձայնով ու իր պերճախոսությամբ, այլ իր հավատարմությամբ, անմնացորդ սպասավորությամբ, և անկտրուն հավատքի միջոցով նա հայտնի դարձավ մեզ և բոլոր ժամանակներին: Եվ այդ սպասավորության ոգին ու կորովը մենք բոլորս մաղթենք մեր սարկավազ եղբայրներին: Այսօր քաջ գիտակցում ենք նոր սերնդի, նոր սպասավորների անհրաժեշտությունը, և մենք այսօր իրենց շնորհավորում ենք, որովհետև գտան այդ քաջությունը՝ դիմադրելու և հաղթահարելու բոլոր դժվարությունները և պատենշները՝ իրենց ուսին վերցնելով Քրիստոսի լուծը, լուծ, որ քաղցր է և «փոքրոգի»: Մաղթենք, որ մի օր էլ իրենց ուսից այդ լուծը տեղափոխեն պարանոցին և այսպիսով համալրեն մեր Եկեղեցու օծյալ հոգևորականաց շարքերը:

«Շնորհ, սեր եւ խաղաղութիւն Տեառն մերոյ Հիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ եւ ընդ ամենեւեանս. Ամէն»: